

Náš mečíkář 4/1970

Vydává
Odbor mečíkářů
a ostatních
cibulovin

při OV ČSOZS
v Novém Jičíně

N á š m e č í k á ř

Číslo 2

červen 1970

- O b s a h :
1. Mečíky a umělá hnojiva - Alinče Modslavice
 2. Pěstování mečíků - ošetření během růstu
- Lýznar
 3. Vyhodnocení soutěže o nejhezčí mečík
- Pítr Mořkov
 4. Nepřítel mečíku - Petráček, Libkovice
 5. Květinami k přátelství - Pítr Mořkov
 6. R á z n é
 - nišení nemocných rostlin
 - vytištění 1 čísla ročník 1970
 - Zpráva o pořádání výstav mečíků - oznámení

Močírny a umělá hnojiva

(Napsal Dr. Oscar Eichmann - přeloženo z Bulletinu Severoamerické Močírnické společnosti)

Užíváme umělá hnojiva, aby jsme zvýšili své sklizně a takto zvýšili své výnosy z našeho pěstitelského úsilí. Nerozumné používání umělých hnojiv může vést a často vede k snížení výnosů následkem rozšířené chorobnosti a špatné uchovatelnosti rostlin. Proto lepší porozumění účinnosti umělých hnojiv na naše sklizně je velmi cenné pro pěstitele.

V Americe jsou k dostání mnohá anorganická hnojiva, která jsou levnější alei organická hnojiva, rovněž vyráběná chemickým průmyslem (jako rybí emulze, která je prodávána v plechovkách a která je vyráběna ze zbytků ryb a která se velmi doporučuje k hnojení močírů). Tato umělá hnojiva organického původu jsou přirozeně dražší a působí prostřednictvím půdních organizmů.

V následujících odstavcích prodiskutujeme si funkci a účinnost jednotlivých prvků na život rostliny. Prvky o kterých chceme pojednávat jsou vedeny v řadě podle důležitosti, jak naše pozorování nám to ukázaly.

Prvek vápník :

Většina pěstitelů bude ohromena, když vidí, že tento prvek vede v našem seznamu na prvním místě. Nicméně poznali jsme z mnoha pozorování, že příliš mnoho pěstitelů pěstuje močírny v půdách, kde vápník je často velice zanedbávaný růstový faktor.

Vápník je potřebný během růstu rostliny ve velkých množstvích, protože Kalcium je potřebné k mnoha rozličným funkcím u rostliny. Má mimořádnou důležitost v tvoření silného a odolného kořenového systému, kteréžto se pak projevuje na celkovém mocném růstu rostliny a také na konečné sklizni.

Mnohá pozorování ukázaly, že všechny živiny i když jsou rostlině dávány v normálních dávkách, nebudou tak účinné ve výsledku jak by mohly být, jestliže Vápník by nebyl přítomen v dostatečném množství a v přijatelné formě. Jestliže vápník chybí, žádná z ostatních živin nemůže účinkovat náležitě. Dokonce zkušenosti nám ukázaly, že ostatní živiny rychle se stanou jedovatými pro rostlinu při těchto okolnostech.

Jestliže živiny jsou přijaty rostlinou ve formě jaké jsou jí my nebo příroda poskytli, ty živiny musí být přestavěny v komplikované organické složky dřív než rostlina může je užít pro růst a rozmnožování.

V tomto procesu přestavby chemických forem rostlinných živin se tvoří uvnitř rostliny velké množství vedlejších produktů, které jestliže nejsou neutralizovány budou působit jako jed pro rostlinu a skutečně brzdí růst a rozmnožování rostliny. Nejojímavější složka v tomto ohledu je dusík.

Dusík naopak je základně potřebný pro růst, jak všichni víme. Protože je to složka, která tvoří výrobu proteinů v rostlině. Proteiny vedou k tvoření nových buněk, které kouzlí nám růst a výnos. Kysličník uhličitý a voda s působením světla jsou přijímány rostlinou a přeměňovány v jednoduché cukry procesem, kterému říkáme fotosyntéza. Když dusík s jinými prvky tvoří protein, neúčinné zbytky z této proměny musí být neutralizovány a kontrolovány a tuto práci dělá právě vápník.

Tak jako sodík kontroluje mnohé činnosti (funkce) u živočichů i u lidí, to samé činí vápník, kontrolující mnohé funkce u všech rostlin.

Jak poskytujeme vápník v našich pěstitelských podmínkách? Všichni víme, že obyčejné vápno, které je nejznámějším zdrojem vápníku - mečíky nesníšejí a mnozí se už o tom i v praxi přesvědčili, že po hnojení vápnem jim mečíky začaly hynout. Huže vápník musíme dodávat mečíkům ve formě, které ony snášejí.

Protože nejvhodnější pro pěstění mečíků jsou lehčí půdy, doporučujeme použití jemně mletého vápence, je-li to možné v dolomitové formě. Nicméně jestliže půdní reakce se ukázala být vhodná pro mečíky a vápník tam byl shledán v malém množství, náprava může být provedena i použitím superfosfátu. Superfosfát obsahuje rovněž vápník ve formě sádry a půdní reakci skoro vůbec nemění směr k zásadovosti. Víme totiž, že mečík má rád půdu slabě kyselou.

V Americe se používá pro zemědělské účely i hrubé sádry a tuto můžeme rovněž přimíchat k superfosfátu. Sádra je také vhodná pro půdy málo vzdušné, poněvadž způsobuje granulaci země a tím větší vyplavování vody - a konečně sádra též nemění půdní reakci na zásaditou.

Prvek dusík :

Dusík je všem znám, že působí nejvíce na růst a sklizně. Bez dusíku by rostlina vůbec nemohla růst. My však ze svých mnohých pozorování musíme varovat před přílišným jeho používáním. Přílišným hnojením dusíkem rostlina stává se náchylná ke všem nemocem. Čím více by jste dali dusíku do půdy, tím větší je možnost rozvoje chorob. Proto dávejte ho mečíkům vždy s rozvahou.

Obzvlášť projevilo se velice škodlivým, když umělá dusičná hnojiva byla dána do země před sázením cibulí. Nikdy to nevedlo k dobrému. Cibule mečíku obsahuje sama dost dusíku na dobu počátečního růstu a umělé hnojivo dusičné v té době škodí rostlině. Až rostlina trochu povyroste pak umělé dusičnaté hnojivo můžeme dát, ale jak už bylo řečeno, vždy s rozumen, aby porost nebyl napaden chorobami.

Prvek draslík :

Draselná umělá hnojiva dáváme ponejvíce až v létě, když se začínají tvořit nové cibule a semena.

Poznámka překladatele:

By všichni mečíkáři, vyhýbající se vápna, prakticky vyčerpávali jsme všechny zásoby vápníku, které jsme měli v našich zahrádkách, poněvadž nevěděli jsme, jak je vápník velice důležitý a též nevěděli jsme, že vápník lze dávat mečíkům v přijatelné formě i jako mletý vápenec v superfosfátu či ve formě sádry. Např. mletý vápenec je možno dostat nyní v obchodech s um. hnojivy u nás pod názvem Vikalcit v sáčcích po 5 kg za čtyři koruny.

Ještě jeden zajímavý postřeh

Asi před 20ti léty mnozí ovocnáři dělali u nás pokusy s hřížením větví jabloní, aby dostali tyto jako pravokořené. Tenkrát na podzim asi v roce 1909 byla v Novém Jičíně velká výstava ovoce a tu v sekci pokusníků vystavoval Hodslavský ředitel školy p. Jan Geryk dva hřízence jabloní. Měl už zakořeněné hřízence odříznuté od mateční rostliny, půdu s jejich kořenů měl smytou a tyto kořeny byly vloženy ve vodě do velkých okurkových lahví, aby návštěvníci viděli přes sklo zakořenění těch hřízenců.

P. Geryk tam psal na takové větší cedulce: Poněvadž v mé zahradě je mnoho hrabošů a oni mi ryli nory kolem těch hřízenců, zobavy, aby mě je při zakořeňování nezničili, nasypal jsem kolem některých těch hřízenců do hraboších nor karbit, poněvadž vyvíjející plyn prý vypuzuje hraboše.

Nuže druhým rokem na podzim jsem opatrně vyhrabával ty hřízence jabloní a byl jsem ohromně překvapen ! Zjistil jsem totiž, že u hřízenců kde karbit nebyl použit, bylo zakořenění poměrně slabé - zatímco ty hřízence, jež měly u sebe použit karbit, tyto hřízenci byli zakořenění přímo úžasné.

Na ukázkách v obou okurkových lahvích vidíte ten ohromný rozdíl v zakořenění.

A skutečně, tenkrát jsme viděli v první sklenici hříženec normálně zakořeněný s mála (asi patnácti kořínky) a v druhé sklenici byl ten hříženec, můžeme říct "pohnojený" karbitem a tento měl celé stovky kořenů. Vypadalo to, jako by na to místo pohroužení byl přivěšen nějaký plncvous vytvořený s kořenů a kořínků - opravdu celé rundály kořenů!

A co je karbit? Karbit vápníku - je správný chemický název a značka je CaC_2 . Je zajímavé, že vápník právě ve formě karbitu tak úžasně působil na růst jablonových kořenů. A to nejlépe potvrzuje článek Dr. O. Eichmanna, jak znamenitě působí vápník na vývin kořenů a veškerý růst rostlin. Bylo by možná zajímavé zkusit i k mečíkům přihrabat do země trochu karbitu a sledovat jak se to projeví.

Zajímavé je také tvrzení Dr. O. Eichmanna, že sádra činí půdu struktury granulovité a pomáhá tak k lepšímu pro-
vzdušnění a vyplavování nadměrné vody. Toto zjištění mohlo by se využít v letech zvláště mokřích (jako byl na př. rok 1968) kdy páda předčasnými dešti se nám pořád slévala a na povrchu tvořily se dokonce i nějaké zelenavé řasy, což pak vytvářeno tuhý, neprodyšný povrch půdy, pod kterým nám kořeny mečíků se dusily a hynuly.

V takových deštivých letech by nám jistě sádra mohla dopomoci proti sléhavosti země a v udržování granulovitého, vzdušného povrchu - jakož i v odplavování nadbytečné vody.

Článek Dr. Eichmanna je jistě v mnoha ohledech pozoruhodný, v naší literatuře dosud nic podobného jsme nečetli.

Článek volně přeložil a komentářem doprovodil

V. Alinče.

N á v o d k pěstování mečíků - II. část.

1. Zalévání

Dostatek vláhy je velmi důležitý především pro nasazení než se vytvoří 3 až 4 list, neboť v této době se vytváří základ květního stvolu. Velmi důležité je zalévání při pozdním sázení, kdy je již zpravidla méně půdní vláhy. Je-li suché počasí je nutno porost alespoň 1 x týdně řádně a bohatě zalít. Mečík je velmi náročný na dostatek vláhy také před rozkvetem a v době květu. Po odkvětu již nazaléváme, pokud není ovšem vyjíměčně sucho.

Zaléváme odstátou vodou, nikdy ne vodou přímo z vodovodu. Vodu lejeme na zem raději dále od stvolu, rostlinu nikdy neskrápíme.

Některí pěstitelé postupují tak, že sázejí hlízy mělčeji a později je přihrnou jako brambory. Zalévají pak tak, že pouštějí vodu do vzniklých brázd. Přebytek vláhy rostlinám škodí, trpí pak i ledně chorobami.

2. Kypření

Okopáváme v e l m i m ě l c e a často. Obzvláště po dešti po oschnutí půdy je okopávka velmi důležitá; naruší se tak kapilarita půdy a zpomalí se její vysychání. Porost je nutno udržovat bez plevelů.

3. Mulchování (nastýlání)

Mulchování navozuje chladnější životní podmínky, které mají za následek pomalejší růst, což vede k vytváření dalších květních lat a ke zvětšení vzdálenosti mezi jednotlivými poupaty. Nastýlání vytváří podmínky pro tvorbu výstavních květů, udržuje vyrovnanou vlhkost půdy a zabranuje růstu plevelů. Je vhodné zejména u půd silně písčitých, nebo naopak u půd jílovitých. Jako mulchovacího materiálu lze použít slámy, sena, posečené trávy, pilin, hoblovaček, rašeliny atd. ve vrstvě asi 10 cm. V případě, že se rozhodneme mulchovat, je vhodné s l a b ě přihnojení dusíkem.

4. Hnojení

Hnojíme některým komplexním hnojivem, vhodný je Cererit. Jakmile rostliny vzejdou, rozházíme hnojivo mezi řádky a zpracujeme do půdy. Je možné též hnojit záhlivkou. V žádném případě však nesmí přijít granule ani roztok do přímého styku s rostlinou. Nepodcenujeme stopové prvky, jsou pro mečík velmi důležité. Vhodným preparátem je Mikrola; aplikujeme podle návodu, který je přiložen ke každé láhvi. Po odkvětu je vhodné přihnojit Refornkali v záhlivce. Draselná sůl není vhodná pro vysoký obsah vedlejších látek.

Vyvarujeme se použití dusíkatých hnojiv; mečík nesnáší nadbytek dusíku (vyjimka viz mulchování). Rovněž celkové přehnojení je rostlině na škodu. Je třeba mít stále na paměti, že daleko důležitější než hnojení je častá a přiměřená záhlivka. Ovšem záhlivka odstátou vodou.

5. Ochrana proti škůdcům a chorobám

Velmi nebezpečným škůdcem je třásněnka. Je to malý hmyz dlouhý asi 1 mm. Obvykle přezimuje na hlíze, venku většinou zmrzne. Rostlině škodí následujícím způsobem: Dospělý hmyz klade do paždí listů mečíků vyjíčka, z kterých se brzy vyvinou pchybuschopné a především nesmírně žravé larvy. Ty se ihned prokousávají dovnitř rostliny, kde způsobují poškození pletiv.

Takový mečík pak žloutne, chřadne a flekatí. Při větším poškození se květ vůbec nevyvine, v lehším případě je deformovaný a flekatý. Klázení vyjíček probíhá obvykle 2 x do roka, poprvé přibližně začátkem června, podruhé začátkem srpna. V těchto obdobích je nutno porost stříkat a to vždy 3 x v desetidenních intervalech (například 20.5., 1.6., potom 1.8., 10.8., a 20.8., ve vyšších a chladnějších polohách o týden až 14 dní později). Můžeme použít této kombinace postřiků: Metation E 50 0,2 % + Lidykol 0,4 % + Novozir N 50 0,5 % + Adhesion 0,2 %.

Spolu se zmíněným mořením hlíz před sázením a aplikací dynocidu při sázení poskytují tyto postřiky spolehlivou ochranou před trásněnkou (moření zničí trásněnku pokud je na hlíze již při sázení, dynocid v půdě zamezí přístup škůdců k hlíze a postřik zničí ty jedince, kteří se dostanou k rostlině zvenčí).

Velmi jednoduchý a účinný způsob boje proti trásněnce je aplikace Chlordanu do půdy (americký přípravek, není na našem trhu). Preparát projde do rostliny, která se stane pro larvy trásněnky nepoživatelným. Avšak i při aplikaci chlordanu je vhodné provádět zmíněné postřiky; je nutno zabránit rozšíření houbovitých chorob (Novozir) a zničit ssavý hmyz, který přenáší virové choroby z jiných rostlin (Metation Lidykol).

Obávanými škůdci jsou hlodavci. Vykuřování a klázení otrávených návnad není příliš účinné, je-li jejich výskyt větší. Pak nezbude než sázet hlízy do drátěných košíků či korýtek z dostatečně silného pletiva (oka asi 1x1 cm, pozinkovaný drát, před použitím natřít miniovou fermezovou barvou). Tento způsob sázení poskytuje ochranu i před krtky, kteří sice nezpůsobují škodu požerem, avšak mohou způsobit poškození kořenového systému rostliny stálým pohybem půdy.

Těžkým onemocněním mečíků jsou virosy, Virus je částice, která napadá buňky. Na úkor buňky se rychle množí a napadená buňka hyne.

Infikovaný mečík je nutno z porostu ihned odstranit a spálit. Virosose projevuje m.j. bělavým flekatěním listů (pozor nezaměnit se skvrnami, které jsou způsobeny trásněnkou. Některé odrůdy mají navíc přirozeně bělavé listy, nikoli ovšem flekatě).

K virové infekci jsou nejvíce náchylné velké hlízy. Pravděpodobnost infekce je zvýšena pozdním sázením, špatným ošetřováním a nedostatkem živin a stopových prvků v půdě.

Podrobný výčet a popis chorob, které se u nás mečíkařů vyskytují možno najít m.j. v knize "Mečíky a jiné hlíznaté květiny".

6. Péče v době květu

Květy některých odrůd je nutno vyvazovat, aby se rostlina nevyvracela. Kolík zatlučeně do dostatečné vzdálenosti od hlízy (asi 10 cm) tak, aby hřbetní strana květní lodyžky směřovala ke kolíku. Kolík smí dosahovat jen k prvnímu květu, ne déle. Provázek provlečeme mezi 1. a 2. poupětem.

Řez květů provádíme ráno. Řežeme šikmo, aby byla řezná plocha co největší; květ pak lépe ssaje ve váze vodu. Pro obchod řežeme ve stádiu 1 - 3 rozvitých květů, řežeme-li do vázy nebo na výstavu, necháme rozkvést 5-6 květů. Dbáme, abychom uřezali co nejméně listů.

Při velikých vedrech - pokud je to ovšem techniky možné - je vhodné alespoň nejvzácnější exempláře stínit.

Odkvetlé květy co nejdříve odstraníme, aby se rostlina nevysilovala tvorbou semen (pokud ovšem nehodláme semeno vysévat).

7. Křížení

Nové odrůdy získáváme křížením. Každý jedinec vzniklý z vyšetěho semene se nějak liší od svých rodičů. Ze získaných semenáčků se vyberou jen ty nejlepší, ty se pak namnoží a několik let pozorují. Dalším výběrem pak získáváme jedince, schopné podstoupit uznávací řízení.

Křížení provádíme takto :

Z polorozkvetlého květu mateřské rostliny odstraníme tyčinky nejlépe den před předpokládaným rozkvetem. Druhý den mezi 10 - 12 hodinou dopolední vybereme otcovské rostlině přiměřeně zralý prašník. Prašník musí být dostatečně zralý, avšak ne přezrálý; musí na něm být dostatek dobře se oddělujícího pylu. Opylujeme tak, že pyl z prašníku otřeme na bliznu mateřské rostliny. Opylený květ označíme přivázaným lístkem na př. takto: Wax Model x Junior Prom, kde W.M. je mateřská rostlina a J.P. rostlina pylová. Druhý den opylení opakujeme pylem téže otcovské odrůdy. Nedoporučuji křížit na jednom stvolu více než 3-4 květy. Opylené květy není nutno zakrývat. Vrstva pylu naneseného na bliznu snižuje pravděpodobnost nechtěného sprášení na minimum.

Semeníky necháme uzrát a sklízíme je v době, kdy začnou praskat; uřízneme celý stvol, který necháme při pokojové teplotě asi měsíc doschnout. Pak semena vybereme a uskladníme při 5-10 st.C po celou zimu. Sejeme buď ven (viz I/5) nebo do studeného či poloteplého pařeniště (nikdy nepoužívat hnůj). Druhý způsob je výhodnější; vegetační doba je delší a nekolísá tak vlhkost půdy. V pařeništi půdu nepřikrýváme slámou. Do pařeniště sejeme v druhé půli března, ven koncem března či začátkem dubna. Hlízky vyrostlé ze semen sázíme dalším rokem normálním způsobem ven. Květu se dočkáme 2. až 3. rokem, zcela výjimečně již prvním rokem.

Z á v ě r :

Po přečtení těchto řádků se bude možná někomu zdát, že pěstování mečíků je příliš složité a náročné. Není tomu tak, snažil jsem se jen, aby tento návod byl co neúplnější a popsal jsem pěstování mečíků tak, jak ho považuji za optimální. Časem si jistě každý zájemce o tento sport najde svůj způsob a své metody, které budou jeho podnikům vynořovat nejlépe.

Leonard Rýznar, Hulín

Seznam použitých pramenů :

V. Vaněk a kolektiv :	Mečíky a jiné hlíznaté květiny, Praha 1968
Elmer Gove:	How to grow GLADS in a Nutshell 1964
NAGC:	Here's how to grow "GLADS" 1968
Katalogy firem:	Elmer Gove, USA, 1965 George Meik & Sons, USA, 1969 Winston Roberts, USA 1969 Laurence Rupert, USA, 1969.

Vyhodnocení soutěže o nejhezčí mečík roku 1969.

V prvním čísle letošního ročníku "Našeho mečíkáře" se rozhodla redakční rada na každoročním pořádání soutěže o nejhezčí mečík roku. Z toho důvodu byla tato soutěž vyhlášena za minulý rok až v roce 1970 a to proto, abychom získali zkušenosti pro další léta. Soutěže se mohl zúčastnit každý čtenář našeho časopisu a jeho povinností bylo poslat redakci hodnocení 10 nejhezčích mečíků podle pořadí od 1 až 10 a to tak, jak každý uzná za vhodné.

Naší první soutěže se zúčastnilo celkem 12 čtenářů, to znamená, že do soutěže bylo přihlášeno 120 mečíků. Mečíky byly seřazeny podle počtu hlasů a podle množství bodů, to znamená podle toho, na kterém místě v pořadí 10 mečíků byl vyhodnocen pěstitelem. Do soutěže byly vzaty všechny odrůdy, bez rozdílu zda jde o odrůdu zahraniční či domácí a zda jde o novinku či starou odrůdu.

Pořadí, jak se umístily jednotlivé odrůdy :

	1. Christine	41 - 47.	Green Ice
	✓2. Hippines	41 - 47.	White Frosting
	3. Mexicana	✓41 - 47.	Jo Wagenar
	4. Susan Margaret	41 - 47.	La Coruna
	5. Queen of Hearts	41 - 47.	Green Giant
	6. Spittfire	48 - 52.	Rodeo
	7. Oscar	48 - 52.	Firmament
	8. Ares	48 - 52.	Purple Radiance
	9. Allegro	48 - 52.	Repartee
	10. Enchantress	48 - 52.	Tillamook
11 -	12. Root Beer	53 - 59.	Junior From
11 -	✓12. Majolica	53 - 59.	Mary Housley
	✓13. King David	53 - 59.	Jack of Spades
14 -	15. Pink Precpector	53 - 59.	Band Wagon
14 -	15. Regus	53 - 59.	Teuenschein
16 -	18. Florelia	53 - 59.	Blue Smoke
16 -	18. Bleeding Hearts	53 - 59.	Moonmagic
16 -	✓18. D'Artagnan	60 - 68.	Dream Street
	19. Icicle	60 - 68.	Ruffler Wax
	20. Prima Donna	60 - 68.	Melodie
21.-	27. Fox Trot	60 - 68.	Romance
21.-	27. Golden Pearl	60 - 68.	Leuvanhorst
21.-	27. Sněhová princezna	60 - 68.	Green Woodpecker
21 -	27. Aldebaran	✓60 - 68.	Marjolein
21 -	✓27. Antigue Gold	60 - 68.	Dark Brilliance
21 -	27. Shidny Cok	60 - 68.	Prestige
21 -	27. Picnýr	69 - 75.	Super Ruffles
28 -	31. Laby Bountiful	69 - 75.	Mexico
28 -	31. American Expres	69 - 75.	Rozkošný
28 -	31. Angel Eyes	69 - 75.	Violet Queen
28 -	✓31. Blushing Bride	✓69 - 75.	Thunderbird
32 -	36. Reneela Benz	69 - 75.	Mount Everest
32 -	36. Royal Splendor	69 - 75.	Alpenrose
32 -	36. Abu Hasan	76 - 85.	Erato
32 -	36. Elegie	76 - 85.	Uhu
32 -	36. Chiguita	76 - 85.	Spic and Span
37 -	40. Mitchely red Cloud	76 - 85.	Walt Disney
37 -	40. Meditation	76 - 85.	Little Slam
37 -	40. Aristocrat	✓76 - 85.	Tri Tone
37 -	40. Vysočina	76 - 85.	Princess Beatrix
41 -	47. Dusky Bride	76 - 85.	Bridal Wreath
41.-	47. Dr. Duet	76 - 85.	Lady Dusky
		76 - 85.	Falet

Z uvedeného pořadí vyplývá, že do soutěže byly skutečně přihlášeny odrůdy bez rozdílu stáří. Dále je jasné že nejen novinky si získávají oblibu, ale že i starší odrůdy jako je Christine či Hippines jsou stále krásné pěstované.

SILVER SCHEN
BREZZY

Jelikož soutěž byla dotována 3 knihami zbývá už jen otisknout 3 čtenáře, kteří byli vylosováni a kterým posíláme po knize. Jsou to tyto čtenáři :

1. Prosecký Josef, Věcov

Získává knihu "Ochrana květin a jiných okrasných rostlin".

2. Chytil Karel, Praha

Získává knihu "Pěstujeme pokojové květiny"

3. Staňa Jan, Frenštát

Získává knihu "Pokojové květiny ozdobné květem"

Tím uzavíráme soutěž roku 1969 a byli bychom rádi, kdyby jste se k této soutěži vyslovili, zda máte nějaké připomínky či návrhy jak tuto soutěž co nejlépe organizovat.

Redakce

Nepřítel mečíků .

Jako všechny květiny mají své nepřátele - mají je i mečíky. Jsou to zejména virové choroby a škůdci živočišného původu. Jedním z nich je trásněnka mečíková. Trásněnka je malý černý a čárkovitý hmyz asi i má dlouhý a jeho výsyt je pravděpodobný tam, kde se mečíky soustavně pěstují, kde se neprovádí prevenční zásah a kde se nevěnuje pozornost přezimovaným hlízám mečíků.

Tam totiž snadno přezimuje trásněnka pod slupkami hlíz, zejména ve špici hlízy a z jara s vysazováním má možnost pokračovat ve své činnosti.

Příto nost její lze na prosterech mečíků pozorovat zejména v letních měsících za slunného a suchého počasí. Na listech, poupatech a květech následkem jejího sání vznikají světlé skvrny, listy dostávají šedavý nádech, někdy jsou i viditelné chomáčky trusu. Poškozené květy jsou deformovány, vykvétají nedokonale a zakrněle.

Ochrana : jsou doporučovány různé způsoby, postřiky, různá vykuřovadla ve skladech jako je Lindafun a Dymogam, ale to se hodí spíše pro větší zahradnické podniky. Pro zahradkáře na menších plochách mohu dle dlouholeté zkušenosti doporučit tuto ochranu. Asi 14 dnů před nasazením prvních květných klasů provádím za slunného počasí poprach Gamadynem. Je to šedobílý smrdutý prášek běžně v drogerii k dostání. Tímto prostředkem zničím všechny hmyz, ale nikoli vajíčka a tak po 5 až 6 ti dnech poprach opakují a to 3x vždy po 5-6 dnech. Tímto opatřením jest zničen i hmyz další, který se z vajíček vylíhl.

Poprach nelze již provádět v době květů. Po sklizni a vysušení hlíz odstraním z hlíz vrchní slupky až na 3 spodní, hlízy lehce prosypu Gamadynem a tím končí ochrana, kterou pěstitelům mečíků doporučuji.

Petráček F., Libkovice

Květinami k přátelství :

V poslední době se stále častěji setkáváme v zahradkářské činnosti s lidmi, o kterých ještě v nedávné době by jsme pochybovali, že je vůbec možné, aby tito lidé se podobnou činností vůbec kdy zabývali. Na tento fakt zajisté působí styl dnešní uspěchané doby, kdy převážná část lidu je silně nervově vyčerpaná a kdy tito lidé hledají možnost, jak nabýt znovu duševní svěžesti a rovnováhy. Kde jinde je možno se lépe zastavit než-li v samotné přírodě uprostřed svěží a nefalšované zeleně.

V naší zahradkářské činnosti je mnoho oborů, ve kterých najde skoro každý svého koníčka a kde se může plně vyžít. Bohužel, až dosud se převážně tato činnost zaměřovala na část ovocnářskou to znamená na materiální využití této činnosti. V současné době však stále více zahradkářů hledá své uspokojení a své vyžití v okrasné části zahradkářské činnosti. Tato činnost však až dosud nebyla organizačními složkami svazu potřebně doceněna a myslím si, že v tomto směru jsme příliš mnoho zaměřkali. Je však docela možné, že tyto doby jsou již za námi a že budoucnost bude již skutečně jiná. Zde bych chtěl připomenout, že již byl založen Rosa klub, který sdružuje všechny milovníky a pěstitele růží, dále byl ustaven klub kaktusářů, dále klub skalničkářů, jehož působnost se vztahuje na celé území ČSR a rovněž tak je možno hodnotit i náš odbor mečíkářů, který se uspokojivě rozvíjí.

Zdá se, že i činnost ústředního výboru se začíná orientovat tímto směrem, o čemž svědčí skutečnost, že v sobotu 23.května 1970 bylo svoláno první školení, spojené s exkurzí a to pro instruktory okresních výborů, jejichž činnost se zaměřuje na pěstování květin a to zejména skalniček. Jelikož jsem se tohoto školení zúčastnil, považuji za nutné se o tomto alespoň v krátkosti zmínit. Po úvodním slovu zástupce ÚV svazu se ujal slova Dr.Markl, který pročitěnými slovy a velmi zasvědceně pohovořil o estetickém i morálním významu pěstování květin a o nutnosti povznést tento obor lidské činnosti na tu výši, kterou si zaslouhuje a to nejen u nás, ale i v zahraničí. Připomněl tu skutečnost, že se znovu začínají obnovovat staré firmy jež se zabývaly pěstováním a množením květin, k čemuž je zajisté vedla stále se zvyšující poptávka po květinách.

Po projevu Dr.Markla se ujala slova př.Šubrová, která velmi zasvědceně hovořila o stavbě a zakládání skalek, o výběru rostlin pro tyto skalky a na konec své přednášky promítla nádherné záběry jak vlastní sklaky, tak také jiných velmi pěkně upravených skalek.

Po přednášce př.Šubrové následovala přednáška př. Vávry, který hovořil o výběru kamene pro stavbu skalek a dále probral pěstování a ošetřování sklaniček. Obě tyto přednášky poskytly nám posluchačům spoustu rad a poučení pro naši činnost. Zlatým hřebem celého školení byla exkurze na alpinum př.Janouše v Doksech u Kladna.

To co na své zahradě př. Janouš na své zahradě zbudoval, je skutečně jedinečné a reprezentační dílo, za které by se nemusel stydět snad ten nejlepší alpínář na světě.

Chtěl bych říci, že kdo neviděl tuto skalku, nemůže hovořit o tom, že skalku vůbec kdy viděl. Toto dílo se zdá jako by jej vytvořila sama příroda. Každý kámen, každá květina mají přesně vymezeno své místo a vše je propracováno do nejmenších detailů s takovou péčí, jakou je člověk vůbec schopen květině poskytnout. Doporučuji Vám všem zhlédnout tuto opravdu unikátní skalku a uvidíte, že prožijete nezapomenutelný zážitek. Ještě závěrem bych chtěl připomenout zájemcům, že jednatelkou odborů skalničkářů je př. Jana Dršaková, Praha 2 Smečky 15, která poskytuje zájemcům potřebné informace.

Pítr Jan, Mořkov

Ničení nemocných rostlin

Ríše se, že chorobné, obzvláště virusové rostliny mají se vytrhat a zničit. Spalovat každých pár dní takové rostliny bylo by jistě obtížně proveditelné. Lépe je vykopat si někde v rohu zahrady hlubší hrábek, který by se dal přikrývat nějakým těžším plechem jako poklopem. Vždy kdykoliv vytrhneme nějaké nemocné rostliny, tyto hodíme do připravené jamky a přikryjeme plechem, aby se nákaza nešířila. Na podzim, kdy usušenou nat se všech mečků pálíme, vyhážeme i obsah jamky a tento obzvláště dobře spálíme.

Vzhledem k tomu, že při spalování všechno beze zbytku neshoří, je dobře popel nasypat do nějaké jámy a zasypat hlínou, protože životnost virusu je téměř nezničitelná. V žádném případě nepřidávejte popel do kompostů ani nesypejte na záhony jako hnojivo.

Dotištění prvního čísla ročníku 1970

Redakce časopisu "Náš mečíkář" upozorňuje všechny čtenáře, že pro neočekávaný příliv nových členů, je nucena nechat dotisknout první číslo letošního ročníku. Za tím účelem upozorňujeme naše čtenáře, pokud by věděli o zájemcích, kteří by chtěli ještě tento časopis získat, aby se obratem o něj přihlásili na odboru mečíkářů při OV ČSOZS v Novém Jičíně.

Výstavy mečků v roce 1970

Tak jako každý rok budou i letos uspořádány výstavy mečků v různých městech či vesnicích. O tyto výstavy se projevuje každým rokem větší zájem a proto máme zájem tyto výstavy propagovat v měřítku co největším. Za tím účelem prosíme naše čtenáře, aby nám nahlásili, pokud tyto výstavy budou pořádat, termíny těchto výstav a dále uvedli místo, kde výstava bude uskutečněna. Tuto zprávu nám podějte nejpozději do 15.7.1970. Výstavy budou zveřejněny pomocí oběžníku.

R e d a k c e

N a š e b u r z a

Pěstují kromě mečíků též jarní cibulové květiny
a sice :

- Puschkinie bitandica,
- Scilla sibirica,
- Hyacinthella azurea,
- Muscari botryoides var. alba,
- Crocus podzimní ve směsi,
- Crocus jarní ve směsi čtyř barev - oranžová,
bílá, světle modrá a žíhaná,
- Ornithogallum umbelatum.

Výše uvedené semena Scilla sib. a Hyacinthella
azurea možno vyměnit za bot. tulipány, liliium rubrum,
liliium odoratum.

E. Drobisch, Dlouhá 2160

Frýdek 4